

From The Core bevat behoorlijk wat afwisseling, terwijl Song Of Joy een folksfeertje heeft door toevoeging van de viool. Het meest interessante nummer voor ons is River Of Dreams, want hierin wordt de zang verzorgd door Jon Anderson (ex-Yes). Het is een mooi nummer in welke Andersons zang en Jeffs gitaren prima harmoniseren. Anderson zingt een voor hem typerende tekst. Blues en country spelen ook een rol op de cd, bijvoorbeeld in Flyin' Caves Blues, Stalagmite St. Blues (blues) en Dance Of Odessa (country). Ook hoor je dat Jeff Pevar duidelijk raakvlakken heeft met James Taylor en Crosby, Stills & Nash. Voor prog liefhebbers is deze cd echter vooral van belang voor Yes-verzamelaars.

Paul Rijkens

QUARKS

Elemental

(MYLODON RECORDS)

De Chileense toetsenman, gitarist en bassist Claudio Momberg kennen we van zijn neoprogramband Seti en diens soloproject Taurus (zie beide elders in dit blad). Samen met collega's Ricardo Riadi (toetsen) en Alamiro Arias (gitaren) is hij het project Quarks begonnen. Dit trio maakt zogeheten 'instant music', een muzikale vorm en een soort geïmproviseerde muziek die ik ken van Patrick Moraz (ex-Yes). Zo'n aanpak kan veel kanten op gaan en dat is dan ook het geval op grote delen van Elemental. Edoch, de cd kan tevens geschaard worden onder de noemer elektronische muziek (EM). Het eerste stuk Top vind ik nog wat aarzelend en zoekend: maken we nu prog, EM, spacerock of wat anders? Up vind ik een stuk beter: sfeervol, boeiend en met een sequencerloopje dat bij mij herinneringen oproept aan de EM uit de jaren tachtig. In Charm zijn ritmes en bassen verwerkt die wel grappig klinken. Deze track heeft wel iets weg van de muziek van Jean Michel Jarre. De gitaar-

THE RELATIVES & PHIL MILLER

Virtually

(RELATIVES RECORDS)

Op Virtually, de tweede studioplaat van de Engels-Nederlandse formatie The Relatives, is sprake van een aantal minireünies. Zo zingt Richard Sinclair in On My Mind eenmalig onder begeleiding van Phil Miller, zijn voormalige maatje bij Hatfield & The North. Miller speelde al mee op Live In Rotterdam (2011) en op deze nieuwe plaat is hij de vaste gitarist. Ooit speelde hij met zanger-bassist Jack Monck in Delivery. Laat nu die Monck, die nog met Syd Barrett in The Stars speelde, de oprichter zijn van The Relatives overigens in samenwerking met toetsenman WillemJan Droog. Volgens het persbericht zijn de nummers geprezen door auteur Jonathan Coe, bekend van de heerlijke – zeker voor Canterbury scene-liefhebbers – en tevens overtuigend verfilmde roman The Rotter's Club. Dit doet vermoeden dat Virtually een album is in de sfeer van Caravan en aanverwanten. Going Down en in iets mindere mate New Dawn, bezitten echter een duidelijke Steely Dan-tik. Ritmegitaar, blazers, elektrische piano en achtergrondzangeres; alles valt perfect op zijn plek, ook die fijne gitaarsolo's. Leading The Fight en When? zijn beide wat relaxter van toon en enigszins Michael Franksachtig met sterk saxofoon- en dwarsfluitspel van Marc Hadley. Dit jazzy gevoel wordt doorgetrokken in het instrumentale, live opgenomen A Stately Waltz dat zijn titel geheel waarmaakt. Pas in het eveneens instrumentale Spaghetti is de Canterbury-stijl te ontwaren, mede door de hoofdrol voor de fluit die samen met de gitaar de zwerige melodie gevoelig verklankt. In het ontspannen New Ship verwacht je elk moment de stem van Randy Newman, maar ook in dit stuk zijn het de instrumenten die voor de vriendelijke melodieën zorgen. Blijft over de ballade On My Mind. Ingetogen gezongen door Sinclair en voorzien van een jazzrockende gitaarsolo en fluwelen flugelhornpassage, is dit een mooie afsluiter van een toegankelijke jazzy popplaat van een veelzijdige, wijdverspreide muziekfamilie.

René Yedema

het tweede album van Reut Regev's R*Time. De basis voor dit album werd gelegd tijdens een lange periode waarin de musici al gesloten waren in de repetitieruimte. Delen van de toen opgenomen improvisaties, experimenten en spontane jams zijn bewerkt, nagespeeld en aangevuld. Dat resulteerde uiteindelijk in deze ruim zeventig minuten durende muzikale uitbarsting. Een creatieve hutspot van freejazz gelardeerd met heavy metal, funky jazzrock verlevendigd met rapachtige zang, bluesy geluidsexperimenten en wereldmuziek inclusief percussie-spektakel. Bedenk hierbij dat de oorspronkelijk uit Israël afkomstige bandleidster Reut Regev als hoofdinstrument de trombone bespeelt en zich bovendien uitleeft op andere curiositeiten, zoals de flugabone, slidetrompet en trulafluit en je weet dat deze 'verkenning der stemmingen' allesbehalve mainstream is. Zelfs echtgenoot Igal Foni bespeelt naast een traditioneel drumstel allerhande rariteiten, zoals een speelgoed megafoon. Jazzrockgitarist Jean Paul Bourelly en de elektrische en akoestische bassist Mark Peterson ten slotte laten zich ook niet onbetuigd in afwijkende muzikale spitsvondigheden, waarbij de expressieve stem van eerstgenoemde opvallende gelijkens vertoont met die van Percy Howard (Nûs, Meridiem, Hardboiled Wonderland). Exploring The Vibe is door dit alles niet alleen qua stijl, maar tevens qua klankenrijkdom bijzonder veelzijdig. Deze band moet je overigens vooral ondergaan met het idee dat je lekker mee jamt op elk geluidproducerend apparaat dat voorhanden is of gewoon tijdens een concert. Bij normale beluistering is dosering en/of selectie aan te raden.

René Yedema

RHÛN

Fanfare Du Chaos

(ALTRÖCK)

Waarschijnlijk zullen luisteraars na het begin van Fanfare Du Chaos in de veronderstelling zijn te luisteren naar een verse pot zeuhl die strak op Magma-leest geschoeid is. Verdere beluistering laat echter een aantal avant-prog passages horen, soms op het modern klassieke af, naast jazzrock uit het Magma-universum, zoals we dat kennen van een